

validelovens § 23, Stk. 1—2. Fra Rente, der skal ydes med tilbagevirkende Kraft, fradrages i Overensstemmelse med Grundsætningen i Militærinvalidelovens § 23, Stk. 3, hvad der i Tiden inden Lovens Ikrafttræden er ydet af offentlige Midler, jfr. Lovforslagets § 34.

Til § 22.

Man har lagt den største Vægt paa, at Erstatningen til Enken fastsættes til en saadan Størrelse, at Enken kan fortsætte med at passe sit Hjem og sørge for Børnenes Opdragelse. Det er endvidere taget i Betragtning, at Enken, naar Børnene er fra Haanden, normalt vil have naaet en saadan Alder, at det i Almindelighed vil være vanskeligt for hende uden forudgaaende særlig Uddannelse at tage Arbejde, der kan give hende en rimelig Indtægt.

I Lovforslagets § 22, der — naar der bortses fra de ændrede Sætsler — i det store og hele svarer til Militærinvalidelovens § 22, er det herefter foreslaaet i Stk. 1, Nr. 1, at der til Enken ydes en aarlig Rente paa 50 pCt. af afdødes Aarsløn; den aarlige Rente til Børnene foreslaas i Stk. 1, Nr. 3, fastsat for det første Barn til 15 pCt. og for hvert af de følgende til 10 pCt. af Aarslønnen, normalt (d. v. s. ligesom indenfor Ulykkesforsikringens Omraade) indtil det 18. Aar. Efterlades ingen Ægtefælle, kan den aarlige Rente til Børnene forhøjes til indtil 20 pCt. af afdødes Aarsløn. Endelig foreslaas det i Stk. 1, Nr. 5, at Erstatningen ikke skal kunne overstige 75 pCt. af afdødes Aarsløn, en Grænse, der saaledes vil naas, naar der efterlades Enke og 2 Børn under 18 Aar.

Efter de saaledes foreslaaede Regler sammenholdt med den i Forslagets § 31 fastsatte Minimumsgrænse for den Aarsløn, der lægges til Grund ved Beregningen, vil den laveste Erstatning til en Enke uden Børn udgøre 2 250 Kr. til Enken med 1 Barn 2 925 Kr. og med 2 Børn 3 375 Kr. Det bemærkes i denne Forbindelse, at Ydelsen af de foran anførte Erstatninger vil udelukke Enken fra at oppebære Enkebørnsbidrag i Henhold til Lov om offentlig Forsorg.

Med Hensyn til de øvrige Afvigelser fra Militærinvalidelovens § 22 bemærkes følgende:

Reglen i Stk. 1, Nr. 2, om Enkemandens Adgang til at oppebære Erstatning, en Regel, der ifølge Sagens Natur ikke kan findes i Militærinvalideloven, svarer

til Bestemmelsen i Ulykkesforsikringslovens § 39, Stk. 1, Nr. 1.

Bestemmelsen i Stk. 1, Nr. 3, hvorefter den aarlige Rente til Børn, naar særlige Omstændigheder taler derfor, skal kunne udtrækkes udover Barnets 18. Aar af Hensyn til Barnets Uddannelse, bygger paa den Praksis, der har dannet sig paa Grundlag af Ulykkesforsikringslovens § 39, Stk. 3.

Man har derhos ment i Forslaget at kunne udelade Bestemmelserne i Militærinvalidelovens § 22, Stk. 1, Nr. 3, hvorefter Direktoratet under visse Vilkaar kan bestemme, om en Række nærmere afgrænsede Personer skal være berettiget til at oppebære Erstatning. De paagældende Tilfælde vil være omfattet af Bestemmelsen i Forslagets § 22, Stk. 1, Nr. 4, saaledes at det reelle Resultat vil blive det samme som det ved Militærinvalideloven tilsigtede.

Det er derhos en Afvigelse, naar det i § 22, Stk. 1, Nr. 4, er foreslaaet, at Erstatning ogsaa skal kunne ydes til Personer, til hvis Forsørgelse afdøde under normale Samfundsforhold vilde have ydet væsentligt Bidrag paa Tidspunktet for Tilfældets Indtræden, evt. paa Tidspunktet for stedfunden Anholdelse, Flugt el. lign. Denne Bestemmelse er motiveret ved de ekstraordinære Forhold under Besættelsen. Der kan forekomme Tilfælde, hvor den afdøde forinden sin Død paa Grund af sin Virksomhed for Frihedsbevægelsen, eller fordi han ivrigt maatte leve skjult som Følge af begrundet Frygt for Overgreb fra Besættelsesmagtens Side, var ude af Stand til at bidrage til Forsørgelsen af ham nærstaaende, og til hvis Forsørgelse han under normale Samfundsforhold vilde have ydet væsentligt Bidrag.

Med Hensyn til Bestemmelsen i Lovforslagets § 22, Stk. 3, om Fradrag i Enkerenten som Følge af, at der er udbetalt afdøde en Kapitalerstatning, bemærkes, at det som en Ændring i Forhold til Militærinvalidelovens tilsvarende Bestemmelse (i § 22, Stk. 3) er foreslaaet, at der ved Fradragets Fastsættelse skal bortses fra den til en Invaliditetsgrad af indtil 25 pCt. svarende Invaliditetserstatning.

Erstatningen for en Invaliditet af indtil 25 pCt. vil nemlig normalt blive kapitaliseret under Hensyn til, at der her er Tale om en Invaliditet, som paagældende i Tidens Løb erhvervsmæssigt tilvænner sig. Kapitalerstatningen er netop